

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010417
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3518010417.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného P. G., D.. XX.X.XXXX S. O., X., pre pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný: P. G., D.. XX.X.XXXX S. O., X., štátny občan X. s povolením na pobyt s bydliskom A. XXXX/XX, Z., t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

je vinný, že

1) V bližšie nezistenom čase vo večerných hodinách dňa 20.07.2018 v Novom Meste nad Váhom v byte na X. A. bytového domu na ulici U. Č.. X, fyzicky napadol svoju družku I. M. B., tak že ju udieral oboma rukami so zovretými päšťami do oblasti celého tela a zároveň sa jej slovne vyhrážal slovami, že ju zabije, čo zopakoval minimálne 3 - krát, po čom utekala z bytu preč, avšak ju dostihol na chodbe bytu, pričom držal v ruke kuchynský nôž s čepeľou asi 25 cm, ktorý namieril smerom na jej brucho s výhražnými slovami, že buď ostane alebo ju zabije, čím vzbudil u poškodenej I. M. B. dôvodnú obavu o jej život a jej zdravie,

2) dňa 21.07.2018 v presne nezistenom čase asi o 17:00 h v Novom Meste nad Váhom na ulici O., fyzicky napadol svoju družku I. M. B., tak, že ju jedenkrát päšťou pravej ruky udrel do oblasti pravého oka, po čom poškodená spadla na zem, a následne v čase asi o 17:30 hodine v útoku pokračoval v Novom Meste nad Váhom na ulici U. Č.. X S. N., v ktorom žije s poškodenou v spoločnej domácnosti, kde jej začal vulgárne nadávať a zároveň ju začal fyzicky napádať a to tak, že ju opäť začal udierať oboma rukami, so zovretými päšťami do oblasti hlavy následne svojou hlavou udrel do jej hlavy a vyhrážal sa jej slovami, že ju zabije, že ju pichne nožom, čím vzbudil u poškodenej I. M. B. dôvodnú obavu o jej život a jej zdravie,

t e d a

v bodoch 1), 2)

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), n) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 25.9.2018 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 553/18/3304-32 zo dňa 24.9.2018 na obžalovaného P. G., D.. XX.X.XXXX S. O., X. pre pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný P. G. dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Obžalovaný P. G. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.10.2018 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a ochranného opatrenia. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní vykonal na základe návrhov procesných strán dokazovanie prečítaním znaleckého posudku O.. Z. U. č. 96/2018 a v súlade s ustanovením § 269 prečítal, resp. oboznámil odpis z registra trestov, správu o povesti obžalovaného, výpis z evidencie priestupkov a spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 1T/173/2017.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovaného ako druh trestu trest odňatia slobody a to vo výmere 8 mesiacov.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný, prvý krát trestným rozkazom Okresného súdu Humenné zo dňa 10.1.2006, sp. zn. 2T/257/05, ktoré odsúdenie má zahladené. Druhé odsúdenie, ktoré vyplývalo aj z oboznámeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/173/2017, bolo trestným rozkazom zo dňa 17.8.2018, právoplatným dňa 18.8.2018, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody 6 mesiacov so skúšobnou dobou a probačným dohľadom v trvaní 2 rokov, ďalej zákaz požívania alkoholických nápojov a ochranné protialkoholické liečenie. Nebezpečného vyhrážania sa obžalovaný dopustil v konaní 1T/173/2017 voči svojej družke I. M. B..

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol 2 krát postihnutý za priestupky pre porušenie zákona o pobyte cudzincov za čo mu boli uložené blokové pokuty. Zo správy o povesti z Mesta Nové Mesto nad Váhom obžalovaný nie je bližšie hodnotený.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval a ďalej podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to v štádiu súdneho konania súdu, keďže obžalovaný svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenil súd od dokazovania jeho viny, ktorou skutočnosťou napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (viď tiež stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5/2017). U obžalovaného súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a to ani podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že už bol za trestný čin odsúdený, z toho dôvodu u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, čo v jeho prípade malo vplyv na hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá sa znižovala o jednu tretinu. Zároveň u obžalovaného súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a to ani podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. V tejto súvislosti súd uvádza, že obžalovaný sa spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestného rozkazu 1T/173/2017, ktorá 2-ročná skúšobná doba začala plynúť dňa 19.8.2017. Vzhľadom na uvedené, s prihliadnutím na § 49 ods. 2 Trestného zákona, kedy už súd nemohol výkon trestu u obžalovaného podmienenčne odložiť a to práve vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie a spáchanie úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe, nemohol toto odsúdenie v zmysle zásady „ne bis in idem“ pričítať v neprospech obžalovaného dva krát, teda aj ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

Obžalovaného súd odsúdil za pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, preto mu ukladal trest podľa odseku 2, kde je základná trestná sadzba v rozmedzí od 6 mesiacov do 3 rokov. Vzhľadom k tomu, že v prípade obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, znižovala sa postupom podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Trestného zákona zákonom ustanovená horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, z toho

dôvodu, konečné rozmedzie trestnej sadzby po úprave predstavovalo trestnú sadzbu 6 mesiacov až 26 mesiacov.

Súd pri konečnom rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere ako nevyhnutný aj vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného považoval trest odňatia slobody a to vo výmere 8 mesiacov. Súd pritom prihliadol na jednej strane aj na samotný postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, teda, že sa k jeho spáchaniu priznal, trestný čin oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný. Na druhej strane súd nemohol nechať bez povšimnutia, že obžalovaný sa dopustil nielen druhovo rovnakej trestnej činnosti, ale aj konkrétneho trestného činu nebezpečného vyhrážania a opätovne voči svojej družke I. M. B.. U obžalovaného tak ide o špeciálnu recidívu, teda páchanie tej istej trestnej činnosti, ktorú nemožno pri opätovnom rozhodovaní o trestnom čine ponechať iba na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z uvedeného dôvodu súd uložil trest o dva mesiace vyšší od spodnej hranice trestnej sadzby a obžalovanému uložil trest 8 mesiacov. Nižšia trestná sadzba by už nezohľadňovala špeciálnu recidívu u obžalovaného a skutočnosť, že obžalovaný sa ani trochu nepoučil z predchádzajúceho odsúdenia, keďže neuplynul ani jeden rok, čo sa opätovne dopustil trestného činu. Zároveň je možné konštatovať, že obžalovaný nerešpektoval ani predchádzajúcim odsúdením uložený zákaz požívania alkoholických nápojov, keďže sa skutku opätovne dopustil pod jeho vplyvom, čo sám obžalovaný uvádzal. Na jednej strane je zrejmé, že obžalovaný nestihol nastúpiť na ústavnú protialkoholickú liečbu, na druhej strane, pokiaľ si bol obžalovaný vedomý, že má problém s alkoholom a tohto si musel byť vedomý minimálne od spáchania predchádzajúceho skutku a odsúdenia, mohol vyhľadať pomoc odborníka a od závislosti na alkohole sa liečiť. Osobitne v takom prípade, keď vedel, že pod jeho vplyvom sa správa násilne voči svojej družke. Všetky tieto okolnosti ako aj s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (ktoré sú u obžalovaného dané po absolvovaní liečenia) podľa názoru súdu plne odôvodňujú uloženie trestu vyššieho ako je dolná hranica trestnej sadzby, pričom súd za nielen zákonný ale aj v súlade so zásadou individuality trestu a jeho spravodlivosti považuje práve trest vo výmere 8 mesiacov. Takto uložený trest plní zároveň funkciu generálnej ako aj individuálnej prevencie. Súd zároveň pri úvahách o výške trestu prihliadal aj na to, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto prvý nepodmienečný trest vo výmere vyššej ako súd uložil by nebol primeraný, pričom súd poukazuje na to, že neprimerane vysoké tresty môžu mať v rámci výchovného pôsobenia na obžalovaného negatívny efekt. Za dôležité v tomto konkrétnom prípade pri úvahách o výške trestu súd považuje uviesť, že v prípade obžalovaného je nevyhnutné k tomu, aby po vykonaní trestu viedol riadny život a zaradil sa do spoločnosti, absolvovať ochranné protialkoholické liečenie, aj preto vyšší trest ako bol uložený by neprispel lepšie k náprave obžalovaného, pretože tomuto dopomôže ochranné protialkoholické liečenie.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pretože v konaní pribratá znalkyňa O.. Z. U. v znaleckom posudku č. 96/2018 vypracovanom dňa 26.8.2018 konštatovala u obžalovaného poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu so syndrómom závislosti, pričom uviedla, že pod vplyvom alkoholu sa zväzňujú impulzívne rysy osobnosti obžalovaného, z ktorých dôvodov navrhla obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, súd podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Trestného zákona uložil podľa odporúčania znalkyne obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhrade škody, tzv. adhézne konanie, keďže taký nárok si voči obžalovanému v prípravnom konaní nikto neuplatnil, a preto ani výroková časť rozsudku neobsahuje výrok týkajúci sa náhrady škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.